

DZIENNIK URZĘDOWY WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W RZESZOWIE

Rzeszów, dnia 30 czerwca 1960 r.

Nr 7

Poz. 47—50

Część I — Przepisy obowiązujące

Poz.

- 47 — Uchwała Nr 14/60 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 28 kwietnia 1960 r. w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia rocznego sprawozdania z wykonania planu gospodarczego i budżetu województwa za rok 1959.
- 48 — Uchwała Nr X/120/60 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 11 maja 1960 r. w sprawie podziału czynności między stale urzędujących członków Prezydium WRN oraz sposobu wykonywania funkcji koordynacyjnych i kontrolnych nad działal-

nością wydziałów i innych jednostek podporządkowanych Prezydium WRN.

- 49 — Uchwała Nr, VII/86/60 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 7 kwietnia 1960 r. w sprawie stawek wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe niemechaniczne.

Część II — Publikacje

- 50 — Ogłoszenie L. Fn. V-6/8, 10, 11/60 Wydziału Finansowego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 21 maja 1960 r. w sprawie przejęcia nieruchomości na własność Państwa.

Część I — Przepisy obowiązujące

Poz. 47

UCHWAŁA Nr 14/60 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 28 kwietnia 1960 r.

w sprawie rozpatrzenia i zatwierdzenia rocznego sprawozdania z wykonania planu gospodarczego i budżetu województwa za 1959 r.

Działając na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) i art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45 poz. 221) oraz § 11 ust. 3 uchwały Nr 318 Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1955 roku w sprawie zasad i trybu sporządzania i zatwierdzenia rocznych sprawozdań z wykonania budżetu Państwa (Mon. Pol. nr 48 poz. 471) — Wojewódzka Rada Narodowa, po wysłuchaniu sprawozdania Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej oraz opinii Komisji Budżetu i Planu Gospodarczego, jak również uwag przedstawiciela Delegatury Najwyższej Izby Kontroli zatwierdza sprawozdanie z wykonania planu gospodarczego i budżetu za rok 1959.

I.

Ogólna wartość produkcji uspołecznionego przemysłu planowanego terenowo w 1959 r. wg cen zbytu wyniosła — 1.994.1 mln zł, co stanowi 95,1% planu (w sumie tej nie ujęto wartości produkcji PZZ).

Wartość produkcji towarowej wzrosła w porównaniu do 1958 r. o 5,7%, w tym w przemyśle państwowym o 11,1% w przemyśle spółdzielczym o 2,8%.

Ogólna wartość usług nieprzemysłowych wyniosła 41,9 mln zł, co stanowi 120,5% planu.

Plan zatrudnienia w uspołecznionym przemyśle terenowym wykonano w 96,9%, a plan funduszu płac w 98,0%. Równowagę między wskaźnikami wartości produkcji, zatrudnienia i funduszu płac utrzymały w zasadzie tylko 4 piony, a to: WZPS i MPPT, WZPT MB, WZSP i WZS I. Wykonanie planu wartości produkcji w poszczególnych pionach organizacyjnych przemysłu terenowego przedstawia się następująco:

1. Wojew. Zjedn. Przedsięb. P. P. Terenowego	89,6%
2. Woj. Zjedn. Przedsięb. Spoż. i Młyn. P. P. T.	102,2%
3. Woj. Zjedn. Przem. Ter. Mat. Bud.	106,2%

4. Wojewódzki Zw. Spółdz. Inwalidów	100,6%
5. Wojewódzki Zw. Spółdz. Pracy	95,2%
6. Woj. Zw. Gminnych Spółdz. „Sam. Chłop.”	91,5%
7. Związek Spółdz. Spoż. „Społem”	90,8%
8. Centrala Spółdzielni Ogrodniczych	61,5%
9. Związek Spółdzielni Mleczarskich	98,7%
10. Woj. Zjedn. Przeds. Handlowych	103,9%

Roczny plan produkcji sączków drenarskich palonych został wykonany w 121,8% (4,9 mln szt. — 3), natomiast nie zrealizowano w pełni, bo tylko w 97,6% (158,1 mln jedn. ceramicznych) ilościowego planu produkcji cegły palonej mimo, że nastąpił wzrost tej produkcji w porównaniu z 1958 r. o 12,1%, tj. o 17,2 mln sztuk.

Na niepełne wykonanie planu produkcji cegły wpłynęło opóźnienie w oddawaniu do użytku obiektów inwestycyjnych oraz brak odpowiedniej ilości robotników i kadr fachowych w sezonie produkcyjnym.

W 1959 r. rozwijało się rzemiosło, zwiększając sieć punktów usługowych oraz ilość osób zatrudnionych.

Ilość warsztatów wzrosła o 3,1%, a ilość zatrudnionych o 5,6%.

* * *

Szacunek plonów 4 podstawowych zbóż wykazuje wzrost wydajności o 1,7q/ha w stosunku do r. 1958, osiągając w roku 1959 — 15,8 q/ha. Plan skupu zbóż wykonano w 108,3%, plan skupu żywca w 87,9% i skupu mleka w 84,6%.

Zaopatrzenie rolnictwa w nawozy sztuczne wzrosło o 6,5% co jednak nie zabezpieczyło w pełni zapotrzebowania rolnictwa w tym zakresie, szczególnie w nawozy azotowe.

W zakresie produkcji zwierzęcej w gospodarce chłopskiej nie osiągnięto nakreślonej planem ilości pogłowia trzody chlewnej (97,8%). Plan pogłowia bydła zrealizowano w 101,3 procent oraz owiec w 101,7 proc.

W zakresie melioracji rolnych zadania rzeczowe wykonano w 93,1% — zmeliorowano 1.566,5 ha gruntów ornych, 640,6 ha łąk i pastwisk oraz objęto 1811 ha zagospodarowaniem pomelioracyjnym.

Zelektryfikowano w ramach planu elektryfikacji 72 wsie o łącznej ilości około 12.780 zagród, nadto 63 wsie wykonało elektryfikację systemem gospodarczym, elektryfikując około 7.400 zagród.

Państwowe Ośrodki Maszynowe wykazały w 122,7% plan wartości usług traktorowo-maszynowych, natomiast w zakresie usług warsztatowych w 138,1%.

Państwowe Gospodarstwa Rolne przeszły z dniem 1 lipca 1959 r. w gestię terenowych rad narodowych. Działalność ich skierowana jest głównie na produkcję wysoko wartościowego materiału siewnego i hodowlanego, w wyniku której dostarczono w 1959 r. m. in. 2046 ton kwalifikowanego materiału siewnego 4 podstawowych zbóż.

Przebieg wydajności tych zbóż wyniósł z ha w ub. roku 14,2 q i była wyższa, aniżeli w 1958 r. o 1,8 q.

Dla uporządkowania gospodarki PGR, Prezydium WRN podjęło uchwałę zobowiązującą PGR do przekazania niektórych gruntów, na których gospodarowanie nie było rentowne, na rzecz PFZ i pod zalesienie. Niestety uchwała powyższa nie została w pełni zrealizowana, zwłaszcza w powiatach sanockim i leskim, ponieważ służba rolna rad narodowych nie nadąża z wykonaniem zaleceń odnośnej uchwały.

Pozostawienie zaś nadal tego arealu w gestii PGR, a nadto niekomasowanie niektórych innych gruntów, wpływają ujemnie na działalność PGR i jej wyniki finansowe. PGR bowiem wykazują straty przekraczające górne granice ustalonego limitu strat na rok gospodarczy 1959/60, głównie z powodu niewykonania planu produkcji roślinnej i planu przemysłu rolnego. W ubiegłym roku nastąpiło dalsze wzmocnienie gospodarze i organizacyjne spółdzielni produkcyjnych, w wyniku czego wzrosła wydajność 4 podstawowych zbóż z ha o 3,2 q, osiągając 15,3 q, oraz wzrosła wartość dniówki obrachunkowej do 45,33 zł.

Przy podziale dochodów za 1959 r. przeznaczono większą część dochodów na wspólne gospodarstwo, w wyniku czego majątek spółdzielców wzrósł średnio w przeliczeniu na jedną rodzinę o 181 zł. Niektóre spółdzielnie rozwijają dodatkową produkcję (młyny, cegielnie połowe, tartaki, stolarnie), uzyskując w ten sposób dodatkowe dochody, które w 1959 r. wynosiły 11,3 mln. zł i przeznaczone zostały na dalszy rozwój spółdzielczej gospodarki rolnej.

Związek Kółek i Organizacji Rolniczych skupił na terenie naszego województwa w 1036 kółkach 36.432 członków, a Związek Kół Gospodyń Wiejskich — 14.244 członkiń; obie te organizacje zrzeszają 12% ludności wiejskiej. ZK i OR dysponował w 1959 r. poważnymi środkami finansowymi, bo sumą 35,7 mln. zł przeznaczonymi na rozwój rolnictwa, które umożliwiły zakup dla wsi 58 zestawów traktorowych, 127 agregatów omlotowych i innego sprzętu rolniczego.

Nadzo ZK i OR prowadził szkolenie traktorzystów, różnego rodzaju poletka doświadczalno - demonstracyjne oraz inną działalność zmierzającą do podniesienia produkcji rolnej. Dla celów akcji osiedleńczej na terenach południowo-wschodnich województwa przygotowanych było do sprzedaży 569 gospodarstw (w 1959 r. przygotowano 384 i pozostało do sprzedaży z 1958 r. — 185), z czego w 1959 r. sprzedano 173 gospodarstwa o łącznej powierzchni 1895 ha.

* * *

Na drogach lokalnych plan inwestycji scentralizowanych i zdecentralizowanych wykonano w 94,5%, a plan konserwacji dróg w 100%. Zbudowano 59,6 km dróg o nawierzchni twardej, 11 mostów o łącznej długości 250 mb. oraz odnowiono 125,2 km dróg.

Nadto w ramach społecznych czynów drogowych zbudowano 44,6 km dróg o nawierzchni twardej, ulepszono 34,5 km, odnowiono 14,5 dróg oraz wybudowano 23 mosty, ławy i kładki o łącznej długości 805 mb, ogólnej wartości 37,1 mln. zł, przy dotacji Państwa wynoszącej 11,3 mln. zł.

* * *

Roczny plan obrotu towarowego wykonano w 100,6%, osiągając 7.312.065 mln. zł (bez obrotów C. P. N.), przekraczając obroty 1958 r. o 12,9%.

* * *

Wykonawstwo planów przez podstawowe pionierzy handlowe przedstawia się następująco:

Wojewódzkie Zjednoczenia Przedsiębiorstw Handlowych	101,5%
Związek Spółdzielni Spoż. „Społem”	101,1%

Wojewódzki Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” 101,9%

Pozostałe pionierzy handlu detalicznego 94,7%

W 1959 r. osiągnięto ogólną stabilizację i równowagę rynkową. Usunięto deficytowość wielu artykułów i polepszone zaopatrzenie wsi, zwłaszcza zaś w materiały budowlane i nawozy sztuczne.

Plan w zakresie żywienia zbiorowego wykonano w 107,2%.

* * *

W zakresie gospodarki komunalnej rozbudowano sieć wodociągową o 11 km, sieć kanalizacyjną o 5,4 km oraz sieć gazową o 4,5 km.

Plan produkcji sprzedaży wody zrealizowano w 102,2%. Komunikacja miejska wykonała roczny plan przewozu pasażerów w 106,4%.

Hotele zrealizowały plan roczny w 95,6%. Rozdzielnie gazu wykonywały plan sprzedaży w 106,3%. Plan budownictwa mieszkaniowego został wykonany w 112,0%, gospodarka mieszkaniowa otrzymała 5.846 nowych izb mieszkalnych, w tym:

	% wykonania planu
z budownictwa rad narodowych 2.812 izb	102,3%
z budownictwa spółdzielczego 644 izby	100,3%
z budownictwa indywidualnego 87 izb	51,5%
pryzakładowego	
z budownictwa indyw. powsz. 2.303 izby	138,6%

Planem remontów kapitalnych budynków mieszkalnych w 1959 r. objęto 1.170 budynków, wykonując plan rzeczowy w tym zakresie w 90,0%.

Zadania w zakresie oświaty zostały wykonane w zasadzie pomyślnie.

Sieć szkół podstawowych zorganizowana została w taki sposób, że wszystka młodzież w wieku szkolnym miała zapewnione warunki nauki. Na planowanych w 1959 r. — 1.638 pkt. szkolnych i 240.000 uczniów, osiągnięto 1.649 pkt. szkolnych i 242.573 uczniów.

W liceach ogólnokształcących kształciło się 100,8 proc. zaplanowanej ilości uczniów.

W r. 1959 czynnych było 12 szkół podstawowych specjalnych. Nie wykonano natomiast planu szkół dla pracujących tak pod względem ilości szkół (91,4%), jak i ilości uczniów (82,4%).

Pomyślnie w 1959 r. przebiegała realizacja zadań w zakresie szkół przysposobienia zawodowego, zasadniczych szkół zawodowych, techników zawodowych i zaocznych oraz zakładów kształcenia nauczycieli.

Zadania w zakresie ilości przedszkoli miejskich wykonano w 96,8%, natomiast w zakresie ilości przedszkoli wiejskich w 90%.

Ilość dzieci w przedszkolach wynosiła w stosunku do planu 101,1%, zaś w przedszkolach wiejskich 74,2%.

* * *

Plan w zakresie służby zdrowia zakładał wzrost łóżek w szpitalach do 5.177 (bez łóżek szpitali psychiatrycznych). wskutek jednak nie oddania do użytku planowanej ilości łóżek w szpitalu w Przemyślu i w szpitalu przeciwgruźliczym w Rzeszowie, stan łóżek na koniec 1959 r. wynosił tylko 4.927 i w porównaniu do roku 1958 wzrósł o 235 łóżek.

Również zakłady przeciwgruźlicze zamknięte nie zrealizowały planu łóżek (o 130 mniej) ze względu na nieprzekazanie do użytkowania sanatoriów w Lipowicy (100 łóżek) i w Folszu (30 łóżek). Na terenie województwa działały 24 stacje pogotowia ratunkowego. W wyniku realizacji planu w zakresie kultury wzrosła w porównaniu do 1958 r. ilość bibliotek o 38, osiągając 437, a ilość domów kultury do 16.

Rozszerzyła się sieć ośrodków kulturalnych na wsi, na co wskazuje ilość 494 świetlic.

* * *

Aktualny plan inwestycji scentralizowanych i zdecentralizowanych, wyrażający się łączną sumą 827,6 mln. zł (scentralizowane 400,2 mln. zł, zdecentralizowane 427,4 mln. zł) został wykonany ogółem w 90,7 %, tj. w kwocie

751,8 mln zł, w tym inwestycje scentralizowane w 98,5 %, tj. w kwocie 395,3 mln zł, a inwestycje zdecentralizowane w 83,4 %, tj. w kwocie 356,5 mln zł. Najwyższe nakłady przeznaczono na budownictwo mieszkaniowe, rolnictwo, urządzenia komunalne, zdrowie, oświatę i drogi. Na pełną realizację inwestycji zdecentralizowanych rzutowało głównie niskie wykonanie robót budowlano-montażowych, bo tylko w 82,2 % (na planowane 330,5 mln zł — wykonano 271,7 mln zł), oraz inne nakłady (dokumentacja) w 68,5% (na planowane 18,4 mln zł — wykonano 12,6 mln zł). Najniższe wyniki w tym zakresie wykazują Kuratorium Okręgu Szkolnego oraz Wydziały: Kultury, Zdrowia i Budżetowo-Gospodarczy. Zasadniczymi przyczynami niewykonania planu inwestycji zdecentralizowanych były: brak dokumentacji techniczno-prawnej, okresowe braki materiałów budowlanych oraz słaba obsada służby inwestycyjnej w terenie.

Wartość czynów społecznych wykonanych w 1959 r. określa się na około 126,5 mln zł, przy dotacji państwowej w kwocie 29,4 mln zł.

II.

Zatwierdza się roczne sprawozdanie z wykonania budżetu województwa rzeszowskiego za r. 1959, którego wyniki cyfrowe bez rozliczeń międzybudżetowych z tytułu dotacji z budżetu centralnego przedstawiają się następująco (w tys. złotych):

	w jednost. budż. woj.	w budżetach niższych wojew.	w zbiorczym budżecie wojew.
dochody	834.311	1.701.858	2.536.169
wydatki	762.136	1.535.687	2.297.823
nadwyżka z końcem r. 1959			
po zabezpieczeniu rezerwy	72.175	166.171	238.346
kasowej	72.175	166.171	238.346

Wynikająca z końcem r. 1959 nadwyżka budżetowa powstała na skutek:

- osiągnięcia ponadplanowych dochodów w kwocie 123.523 tys.
- niewykorzystanie kredytów na wydatki bieżące w kwocie 57.077 tys.
- niewykorzystanie kredytów na wydatki inwestycyjne w kwocie 57.746 tys.

Osiągnięta nadwyżka po zabezpieczeniu należności wynikających z obowiązujących przepisów umożliwiła radom narodowym uchwalenie w r. 1960 dodatkowych kredytów na wydatki celem wykonania w szerszym zakresie zadań objętych planem gospodarczym na 1960 r., jak również podjęcia nowych zadań nie przewidzianych w tym planie.

Pomyślnie przebiegająca realizacja dochodów w jednostkowym budżecie wojewódzkim, a w szczególności wpływów z udziałów w dochodach budżetu centralnego, pozwoliła na uzupełnienie ze środków własnych budżetu wojewódzkiego dotacji dla budżetów niższych stopni do pełnej wysokości zaplanowanej w tych budżetach.

Stwierdza się również pewną poprawę w porównaniu z rokiem ubiegłym w wykorzystywaniu kredytów.

W wielu wypadkach bowiem niewykorzystanie kredytów nastąpiło nie tylko z powodu niewłaściwej gospodarki czy ograniczenia przez władze centralne dokonywania wydatków w IV kwartale 1959 r., lecz w następstwie oszczędności i celowego wydatkowania kredytów. Jakkolwiek powyższe osiągnięcia i inne wspomniane w sprawozdaniu okoliczności świadczą o stale postępującej poprawie w wykonawstwie budżetu województwa, niemniej jednak szereg ujawnionych poważnych niewłaściwości i zaniedbań wskazuje, że niektóre rady narodowe, ich prezydium, oraz podległe im jednostki gospodarcze i budżetowe nie przestrzegają podstawowych zasad dyscypliny finansowo-budżetowej i to tak na etapie planowania jak i w okresie wykonywania budżetu.

Wyrazem tego m. in. jest przede wszystkim:

- zaniżenie planów dochodów, a nawet pomijanie w planowaniu istniejących źródeł dochodów
- zaniedbania w windykacji niektórych zaległości i dopuszczanie do ich narastania,
- nierytmiczne wykorzystywanie kredytów,
- przekraczanie kredytów oraz nieprzestrzeganie zasad

gospodarności, celowości i oszczędności w dokonywaniu wydatków,

— niedostateczna kontrola lub nawet brak tej kontroli nad działalnością finansowo-gospodarczą przedsiębiorstw i jednostek budżetowych ze strony komisji właściwych rad narodowych i prezydiów rad narodowych, jak również nadrzędnych jednostek budżetowych oraz organów finansowych.

Niezbyt prawidłowo przebiega również gospodarka finansowa gromadzkich rad narodowych w ramach funduszu gromadzkiego i mienia gromadzkiego.

III.

Celem usunięcia niedociągnięć i braków występujących w czasie realizacji planu gospodarczego i budżetu w roku ubiegłym, Wojewódzka Rada Narodowa

postanawia

I. W zakresie przemysłu

1. Celem zapewnienia nieodzownie potrzebnego dla rozwoju przemysłu napływu kadr fachowych (robotniczych i inżyniersko-technicznych), Prezydium WRN rozpatrzy możliwości zwiększenia udzielania stypendiów uczniom szkół zawodowych i studentom, którzy po ukończeniu nauki zobowiązani będą do pracy w wyznaczonych przedsiębiorstwach.

Równocześnie należy w ciągu roku 1960 organizować wspólne międzyzakładowe, branżowe kursy nauki zawodu w ramach własnych, podobnie jak to czyni przemysł kłuczowy.

2. W celu bieżącego operatywnego regulowania funduszu plac stosownie do wymagań zadań produkcyjnych, opartych o potrzeby rynku, Prezydium WRN zwróci uwagę, aby zjednoczenia przemysłu terenowego dokonywały korekt rocznego funduszu plac między przedsiębiorstwami w ramach ogólnego dyrektywnego funduszu plac zjednoczenia. Dokonywanie korekt funduszu plac w ciągu roku, zależnie od zmiany profilu produkcji, pozwoli na uniknięcie wykazywania przez poszczególne przedsiębiorstwa fikcyjnych oszczędności oraz zmniejszyć trudności w prowadzeniu nowych pracochłonnych asortymentów wyrobów.

3. W związku z nadal występującym deficytem usług dla ludności, należy zobowiązać państwowy przemysł terenowy oraz spółdzielczość pracy do otoczenia szczególną opieką tej dziedziny działalności. Należy tworzyć szeroką sieć punktów usługowych, szczególnie zaś punktów przyjęć, organizując równocześnie w większych zespołach odpowiednio zmeczonizowane warsztaty naprawcze. Dla umożliwienia tworzenia punktów usługowych drobnej wytwórczości społecznej, należy przewidzieć w budownictwie DBOR, miejskim i innym, odpowiednie lokale dla zainteresowanych jednostek.

4. Dla zapewnienia niezbędnego wzrostu wydajności pracy oraz podnoszenia jakości produkcji, należy w dalszym ciągu zwrócić szczególną uwagę na mechanizację produkcji, wymianę przestarzałego parku maszynowego oraz opracowanie względnie adaptację nowoczesniejszej produkcji.

Kierunek ten winien znaleźć pełne odzwierciedlenie w odpowiednim podziale nakładów inwestycyjnych na roboty budowlano-montażowe i umaszynowanie.

5. Zobowiązać Prezydium WRN do ścisłego powiązania działalności produkcyjnej podległych i nadzorowanych przedsiębiorstw z potrzebami rynku, by nie dopuścić do produkcji bezumownej i do powstawania zbędnych remanentów.

II. W zakresie rolnictwa.

1. Dla poprawienia wyników działalności finansowo-gospodarczej Państwowych Gospodarstw Rolnych należy przyspieszyć realizację Uchwały Nr XXVI/319/59 Prezydium WRN z dnia 15 października 1959 roku w sprawie wyłączenia z PGR zbędnych gruntów oraz zwiększyć tempo prac przy komasacji niektórych gruntów.

2. W celu dalszego umacniania spółdzielni produkcyjnych rady narodowe winny otoczyć je nadal większą opieką i udzielać potrzebnej pomocy.

3. Z uwagi na niewystarczającą pulę nawozów sztucznych, służba rolna winna rozwinąć szerszą propagandę oraz zor-

ganizować pokazy sporządzania przez rolników przy pomocy kompostów, przechowywania obornika, stosowania płynnych nawozów organicznych, wykorzystywania torfów, co w znacznym stopniu poprawiłoby ujemny bilans nawozów.

4. Wobec niedostatecznego stosowania przez rolników wapnowania gleb, służba rolna winna zwiększyć swą działalność w kierunku zainteresowania rolników wapnowaniem gleby i zwiększenia ilości odnośnych poletek demonstracyjnych. Należy również rozważyć, czy nie byłoby celowe przyznanie nagród dla rolników odpowiednio stosujących wapnowanie.

5. W związku z występującymi nadal w niektórych gminnych spółdzielniach „Samopomoc Chłopska“ brakami organizacyjnymi i towarowymi, zwłaszcza w zakresie zaopatrzenia w nawozy szluczne, nasiona, sprzęt rolniczy i części zamienne — zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“ do przeanalizowania prawidłowości dokonywanych zamówień i ich realizacji we właściwym czasie.

6. Celem zapewnienia niezbędnej reprodukcji ziemniaków, należy zalecić odnośnym organizacjom zakontraktowanie większego arealu uprawy właściwych odmian ziemniaków np. takich jak „opoka“ i „Bem“, z równoczesnym zagwarantowaniem terminowości dostaw.

7. W związku z niezadawalającym stanem konserwacji urządzeń wodnomelioracyjnych, zobowiązuje się prezydium terenowych rad narodowych do egzekwowania odnośnych prac od zainteresowanych rolników.

8. Z uwagi na to, że jedną z przyczyn niewykonania planów w zakresie melioracji jest brak odpowiedniej ilości kadry technicznej oraz, że w nadchodzącej 5-cio letce nastąpi znaczne zwiększenie prac melioracyjnych — Prezydium WRN winno spowodować, aby w 1960 roku przystąpić do kształcenia kadry technicznej tej branży przez zorganizowanie w Trzcianie Technikum Melioracyjnego.

III. W zakresie drogownictwa

1. Aby zapobiec częstym i nierealnym zmianom w ciągu roku planu inwestycyjnego na drogach państwowych, WZDP winien usprawnić działalność nadzorczą nad budową poszczególnych obiektów, a wszelkie wnioski dotyczące zmian planu robót winien uzgadniać z Prezydium WRN (zgodnie z Uchwałą Prezydium Rządu Nr 366 z dnia 4 października 1958 r.) Ostateczna rewizja i korekta planu inwestycyjnego winna następować w zasadzie najpóźniej we wrześniu roku wykonawczego.

2. Prezydium WRN winno:

a) zlecić wykonanie wstępnych badań geologicznych kamieniołomów w Komańczy i w rejonie kamieniołomu w Kozłowku,

b) przedsięwziąć działalność w kierunku wykorzystania w większym stopniu miejscowych materiałów kamiennych, w szczególności zaś kamienia i żwiru rzeczno.

3. Dla zapewnienia bezpieczeństwa ruchu, Prezydium WRN spowoduje, aby Wydział Komunikacji wspólnie z WZDP uzupełnił niedostateczne i poprawił nieestetyczne oznakowanie dróg w naszym województwie.

Równocześnie należy w większym zakresie uzupełnić oznakowanie dróg tablicami informacyjnymi i propagandowo-profilaktycznymi.

IV. W zakresie obrotu towarowego

1. W związku z brakiem dostatecznej koordynacji w zakresie lokalizacji sieci sklepowej, uruchamianej przez poszczególne pioniry handlu detalicznego, Prezydium WRN winno wydać zarządzenie zobowiązujące wszystkie zainteresowane jednostki do składania planów rozwoju sieci handlowej w prezydiach powiatowych (miejskich) rad narodowych, a prezydia tych rad winny:

— analizować te plany i wydawać zezwolenia na lokalizację zgodnie z istniejącymi potrzebami,
— zwracać uwagę szczególnie na lokalizację sieci pioniru wiejskiego, która jest słabo rozwinięta,
— dopilnować, aby lokale handlowe pochodzące z nowego budownictwa odpowiadały wzorcowym normom. Celem uniknięcia przerabiania wnętrz i dodatkowych nakładów, należy przy zatwierdzaniu projektów ustalać branżę sklepu.

3. Prezydium WRN spowoduje, aby organizacje handlowe zaktywizowały sprzedaż artykułów przemysłowych a dla wzbogacenia ich asortymentów składały zamówienia na te artykuły szczególnie w przemyśle terenowym.

4. Prezydium WRN zabezpieczy prawidłowe zaopatrzenie Okręgu Siarkowego i Bieszczad, zwłaszcza w okresie sezonu turystycznego należy uruchomić w Bieszczadach dostateczną ilość punktów sprzedaży detalicznej.

1. W celu uniknięcia trudności przy realizacji budownictwa mieszkaniowego, zobowiązuje się prezydium powiatowych i miejskich rad narodowych do wcześniejszego przygotowania odpowiednich terenów i ich uzbrojenia oraz zabezpieczenia działek zamiennych za tereny wywłaszczone.

2. Prezydium rad narodowych winno otoczyć większą opieką spółdzielnie mieszkaniowe i przydzielać im odpowiednie działki budowlane.

3. Zobowiązuje się inwestorów szczebla powiatowego i wojewódzkiego budownictwa mieszkaniowego do odpowiedniego przygotowania inwestycji do realizacji m. in. przez wcześniejsze przygotowanie pełnej dokumentacji technicznej i prawnej oraz szerszego stosowania projektów typowych i powtarzalnych.

4. Zalecić Prezydium WRN oraz terenowym radom narodowym dokonanie ewentualnych korekt 5-letniego planu rozwoju w zakresie budownictwa mieszkaniowego, uwzględniając przy tym konieczność skoncentrowania nakładów, celem uzyskania efektów gospodarczych w krótkim okresie czasu.

5. Zalecić Prezydium WRN opracowanie szczegółowych planów poszczególnych miast, a w szczególności dla Rzeszowa, Dębicy, Jasła, Jarosławia, Mielca, Krosna, Stalowej Woli, Sanoka, Przemysła, Gorlic i Tarnobrzega, stwarzając warunki do prowadzenia budownictwa mieszkaniowego metodami przemysłowymi.

6. W celu zabezpieczenia przed dalszą dekapitalizacją budynków mieszkalnych, zaleca się Prezydium WRN oraz terenowym radom narodowym otoczyć szczególną opieką remonty budynków.

Równocześnie dla sprawniejszego przeprowadzenia remontów, należy wzmocnić grupę remontową oraz poczynić starania o powołanie nowych przedsiębiorstw budowlanych i remontowych.

7. Nadto w rozwiązywaniu innych zagadnień dotyczących gospodarowania istniejącymi budynkami mieszkalnymi, gospodarki remontowej budynków, sposobu podziału mieszkań pochodzących z zysku i nowego budownictwa — zobowiązuje się zainteresowane rady narodowe do stosowania odpowiednich zaleceń zawartych w uchwale Egzekutywy Komitetu Wojewódzkiego PZPR w Rzeszowie, z marca 1960 r. w sprawie polityki mieszkaniowej na terenie województwa rzeszowskiego.

8. Z uwagi na występujące największe straty gazu na sieci w mieście Jarosławiu, Prezydium WRN zabezpieczy w miarę możliwości pierwszeństwo w remoncie i przebudowie sieci gazowej w tym mieście.

VI. W zakresie oświaty i zdrowia.

1. Prezydium WRN zwiększy starania w kierunku pełnego realizowania obowiązku nauczania w szkołach podstawowych wszystkich dzieci w wieku szkolnym. Nadto poprzez zakłady pracy i organizacje społeczne należy zainteresować wszystkie osoby nie posiadające podstawowego wykształcenia do jego uzupełnienia.

2. Prezydium WRN winno spowodować zakończenie w pierwszej kolejności budowy wszystkich kontynuowanych z lat ubiegłych obiektów służby zdrowia w celu uzyskania w najbliższym czasie efektów rzeczowych.

3. Zobowiązuje się prezydium rad narodowych do uwzględnienia w większym stopniu potrzeb mieszkaniowych dla absolwentów szkół pielęgnarskich z terenu województwa celem zatrudnienia ich w miejscowych placówkach służby zdrowia, zgodnie z potrzebami.

VII. W zakresie inwestycji i budownictwa

1. Prezydium WRN oraz prezydium powiatowych rad narodowych winny przeprowadzić w ciągu roku kontrole wykonawstwa robót budowlano-montażowych. W wypadku stwierdzonych samowolnych zmian, zahamowania robót, opóźnienia oddawania obiektów do użytków, należy wyciągnąć konsekwencje służbowe w stosunku do winnych nie przestrzegających ustalonej kolejności realizacji inwestycji.

2. Decyzje niektórych prezydiów PRN w przedmiocie rozrzutu limitów na inwestycje zdecentralizowane na rok 1960 były niewłaściwe i nie zabezpieczają przedsiębiorstw produkcyjnych w przedmiocie ich prawidłowego rozwoju i zabezpieczenia wykonania ich planów zatwierdzonych przez terenowe rady narodowe. W tym stanie rzeczy WRN zwraca uwagę terenowym radom narodowym na konieczność wyprostowania tych nieprawidłowości w trakcie wykonywania planów.

VIII. W zakresie dochodów budżetowych

— Zobowiązać Prezydium WRN i równorzędne komórki organizacyjne oraz prezydium rad narodowych niższych stopni:

1. do spowodowania opracowania przez podległe im przedsiębiorstwa i jednostki budżetowe planu likwidacji w 1960 roku zaległości z lat ubiegłych, ustalającego środki działania i terminy,

2. do ponownego przeanalizowania i urealnienia zaniżonych planów dochodów na rok 1960.

IX. W zakresie wydatków budżetowych

Prezydium WRN oraz prezydium rad narodowych niższych stopni:

1. winny spowodować opracowanie przez podległe im jednostki budżetowe dyrektywnych okresowych planów gospodarki kredytami budżetowymi, w niektórych należy przewidzieć rytmiczne dokonywanie zakupu i zamówień materiałów oraz dokonywanie wszelkich wydatków koniecznych w danym okresie i w ramach posiadanych do dyspozycji na te cele kredytów i środków budżetowych,

2. winny dopilnować ponownego przeanalizowania szczegółowych kwot wydatków budżetowych zaplanowanych na rok 1960 w swoich preliminarzach pod względem:

- celowości i zgodności z zadaniami Narodowego Planu Gospodarczego,
- legalności w świetle obowiązujących przepisów,
- prawidłowej i oszczędnej kalkulacji
- realnych możliwości wykonania
- właściwego i równomiernego zabezpieczenia finansowego wszystkich zadań.

3. Prezydium WRN zabezpieczy środki finansowe w wysokości 550 tys. złotych na urządzenie Domu Turystycznego w Łańcucie.

X. W zakresie mienia gromadzkiego

Prezydium powiatowych i gromadzkich rad narodowych winny dopilnować bezwarunkowego zakończenia w 1960 roku inwentaryzacji mienia gromadzkiego we wszystkich wsiach znajdujących się na ich terenach i włączenia gospodarki finansowej tym mieniem do budżetu gromad oraz czuwać nad prawidłowym przebiegiem tej gospodarki.

XI. W zakresie dyscypliny budżetowej

Zobowiązać Prezydium WRN, prezydium rad narodowych niższych stopni oraz kierownictwa podległych im jednostek budżetowych i przedsiębiorstw w kierunku bezwzględnego przestrzegania zasad gospodarności, celowości i oszczędności w dokonywaniu wydatków i ścisłego przestrzegania obowiązujących postanowień prawa budżetowego w zakresie wykonywania budżetu, a w stosunku do winnych łamania dyscypliny budżetowej stosowania jak najbardziej surowych sankcji.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, a kontrolę wykonania Komisjom WRN.

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

Franciszek Kiełbicki

Mgr Franciszek Jagusztyn

Poz. 48

UCHWAŁA NR X/120/60

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie z dnia 11 maja 1960 r. w sprawie podziału czynności między stale urzędujących członków Prezydium WRN oraz sposobu wykonywania funkcji koordynacyjnych i kontrolnych nad działalnością wydziałów i innych jednostek podporządkowanych Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Celem usprawnienia metod i form koordynacji oraz wykonywania przez Prezydium WRN kontroli i nadawania właściwego kierunku działalności wydziałom i innym jednostkom podporządkowanym Prezydium WRN oraz dla dokonania podziału czynności między członków Prezydium — opierając się na przepisach art. 53 ustawy z dnia 25. I. 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16) i postanowieniach Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31. VII. 1958 r. w sprawie praw i obowiązków członków prezydiów rad narodowych (Dz. U. Nr. 48, poz. 236) — Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie uchwala co następuje:

§ 1.

1. Prezydium WRN — jako organ kolegialny — rozpatruje na swych posiedzeniach i wydaje decyzje w sprawach, które w myśli ustawy o radach narodowych wzgl. innych obowiązujących przepisów, wymagają decyzji Prezydium WRN.

We wszystkich innych przypadkach rozpatrywanie spraw i wydawanie decyzji należy do odpowiednich wydziałów Prezydium WRN.

2. Do spraw, które winny być rozpatrywane na posiedzeniach Prezydium WRN, należą między innymi następujące:

- a) zwołanie sesji Rady Narodowej i ustalenie projektu porządku obrad sesji i zatwierdzenie materiałów,
- b) wnioski, które mają być przedstawione Radzie Narodowej,
- c) informacje i sprawozdania z wykonania uchwał i wytycznych władz naczelnych oraz Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydium,
- d) projekt terenowego planu gospodarczego i budżetu oraz okresowe sprawozdania z ich wykonania,
- e) rozdział nadwyżki budżetowej,
- f) zawieszanie uchwał rad narodowych bezpośrednio niższego stopnia i wnioski na uchylenie tych uchwał przez Wojewódzką Radę Narodową,
- g) uchylanie uchwał, decyzji, zarządzeń i postanowień podjętych przez prezydium powiatowych i miejskich (m. stan. pow.) rad narodowych,

h) wnioski na przekazywanie, w ramach obowiązujących przepisów, uprawnień prezydium rad narodowych niższych stopni,

i) wynikające ze współdziałania Prezydium z komisjami WRN, rozpatrywanie wniosków komisji i wydawanie w związku z tym odpowiednich zarządzeń,

j) wytyczne ustalające kierunek działalności wydziałów, podległych przedsiębiorstw, zakładów i instytucji oraz sprawy wynikające z nadzoru i koordynacji ich działalności,

k) rozpatrywanie wniosków zmierzających do wzmocnienia prezydiów rad narodowych niższego stopnia, przedsiębiorstw, zakładów i instytucji, a skierowanych do Prezydium WRN wzgl. przedkładanych przez Prezydium WRN władzom centralnym,

l) sprawy wynikające z nadzoru nad prezydiami rad narodowych niższego stopnia,

l) zagadnienia związane z koordynacją i uzgadnianiem przez Prezydium WRN działalności jednostek nie podporządkowanych Radzie Narodowej.

m) podział pracy między członków Prezydium,

n) regulamin pracy Prezydium oraz okresowe plany pracy Prezydium,

o) rozstrzyganie sporów kompetencyjnych między wydziałami, jak też sporów między wydziałami Prezydium WRN a prezydiami rad narodowych niższego stopnia,

p) rozpatrywanie odwołań od decyzji kierowników wydziałów i uchylenie lub zmienianie decyzji kierowników,

r) projektów przepisów prawnych wydawanych w ramach uprawnień Prezydium WRN,

s) przyjmowanie, awansowanie, przenoszenie i zwalnianie pracowników wymienionych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 4. X. 1958 r. (Dz. U. Nr 62 poz. 305/58),

t) oraz inne sprawy zastrzeżone do kolegialnej decyzji Prezydium WRN przez obowiązujące przepisy.

§ 2.

1. Stale urzędującym członkiem Prezydium WRN zleca się nadzór nad następującymi zagadnieniami:

— **Przewodniczącemu Prezydium WRN — Mgr Franciszkowi Jagusztynowi** — koordynacji pracy Prezydium, planowania gospodarczego, finansowych, statystycznymi oraz współpracy z organami państwowymi, instytucjami i jednostkami gospodarczymi nie podporządkowanymi WRN, nadzoru nad realizacją uchwały Prezydium Rządu w sprawie zagospodarowania Bieszczad, i nadzoru nad Woj. Komisją inwentaryzacyjną, zawierania wykonania decyzji kierowników wydziałów (jednostki równorzędnej) do czasu kolegialnego rozpatrzenia sprawy przez Prezydium.

— **Zast. Przewodniczącego Prezydium WRN — Mieczysławowi Kaczorowi** — oświaty, kultury, zdrowia, Komunikacji, zatrudnienia i spraw socjalnych, handlu, cen, spraw wewnętrznych, skupu, wyznań walki z nadużyciami i przestępczością gospodarczą, Woj. Komisji Koordynacyjnej Kultury, budowy telewizyjnej stacji przekątnikowej w wojew. rzeszowskim, realizacji uchwał Rządu dotyczących budowy okręku siarkowego w rejonie Tarnobrzega, realizacji uchwały Prezydium Rządu w sprawie Przemysła.

— **Zast. Przewodn. Prez. WRN — mgr Zdzisławowi Czaji** — rolnictwa, leśnictwa, przemysłu i wszystkich pionów koordynowanych przez KDW, budownictwa, architektury i nadzoru budowlanego, biur projektowych, geodezji, gospodarki wodnej oraz spółdzielczości produkcyjnej, koordynacji pracy z Kółkami Rolniczymi, likwidacji zniszczeń wojennych, spółdzielczości mieszkaniowej, postępu technicznego w przedsiębiorstwach podległych radom narodowym, spisu rolnego.

— **Sekretarzowi Prez. WRN — Franciszkowi Kiełbickiemu** — organizacyjnymi, polityki kadrowej (w porozumieniu z zainteresowanymi członkami Prezydium WRN), szkoleniowymi, gospodarczymi, kultury fizycznej i turystyki, gospodarki komunalnej, przygotowania projektów planów pracy Prezydium WRN i koordynacji tychże z planami pracy Komisji WRN, decentralizacji i usprawnienia administracji, podziału administracyjnego, odznaczeń państwowych oraz współpracy z organizacjami społecznymi i zabezpieczenia realizacji zadań z dziedziny organ. — masowej.

2. Powyższy podział czynności może być w miarę potrzeby zmieniany lub uzupełniany nowymi problemami i zagadnieniami, jakie wynikają z bieżącej pracy Prezydium, uchwał i postanowień WRN oraz zadań przekazanych radom narodowym przez władze nadrzędne.

§ 3.

Członek Prezydium w ramach dokonanego podziału pracy działa w imieniu Prezydium. W szczególności członek Prezydium może:

a) wzywać kierowników wydziałów (jednostek równorzędnych) do dostarczania mu informacji i udzielania wyjaśnień związanych z nadzorowanym zagadnieniem,

b) udzielać kierownikom wydziałów (jednostek równorzędnych) wskazań i wytycznych w oparciu o podjęte przez Wojewódzką Radę Narodową i Prezydium WRN uchwały i inne kolegialnie podjęte postanowienia, rozporządzenia władz naczelnych i obowiązujące przepisy,

c) zwoływać konferencje, narady i odprawy jednostek organizacyjnych Prezydium oraz urzędów i instytucji zainteresowanych problemem, celem koordynowania i nadawania właściwego kierunku realizacji uchwał i postanowień dotyczących danego problemu, lub celem informowania się o sposobie i przebiegu jego realizacji,

d) podejmować inne czynności, które uzna za stosowne dla realizacji powierzonych mu zadań.

§ 4.

1. Podstawą do działalności kontrolnej i koordynacyjnej członka Prezydium WRN w zakresie powierzonych mu zagadnień są ustawy i inne akty prawne dotyczące danego zagadnienia oraz uchwały Wojewódzkiej Rady Narodowej i jej Prezydium.

2. Członek Prezydium, wykonując wymienione wyżej funkcje kontrolne i koordynacyjne, winien w szczególności:

a) sprawować kontrolę nad realizacją przez wydziały i inne jednostki podporządkowane WRN ustaw i innych aktów prawnych, uchwał Rady i Prezydium oraz zarządzeń i wytycznych organów nadrzędnych w zakresie powierzonych mu zagadnień,

b) brać udział w posiedzeniach Komisji WRN, na których omawiane są zagadnienia powierzone członkowi Prezydium i czuwać nad załatwianiem wniosków podejmowanych przez komisje w tym zakresie,

c) czuwać nad załatwianiem interpelacji, wniosków i interwencji składanych przez radnych WRN oraz posłów na Sejm PRL a dotyczących powierzonych mu zagadnień,

d) udzielać wytycznych i koordynować działalność wydziałów i innych jednostek równorzędnych oraz urzędów, instytucji i organizacji nie podległych Wojewódzkiej Radzie Narodowej — w zakresie dokonanego podziału czynności,

e) współdziałać z komisjami WRN w zakresie przygotowywania materiałów mających być przedmiotem obrad sesji, a dotyczących powierzonych mu zagadnień,

f) występować na posiedzeniach Prezydium WRN — w miarę potrzeby — z projektami uchwał i wnioskami w sprawach, dotyczących powierzonych mu zagadnień,

g) składać na posiedzeniach Prezydium — w miarę potrzeby — informacje z wykonania powierzonych mu przez Prezydium zadań,

h) brać udział w sesjach, a w miarę potrzeby i w posiedzeniach prezydiów rad narodowych szczebla niższego, w wypadku omawiania tam zagadnień, nad którymi sprawuje nadzór oraz sesjach rad narodowych, znajdujących się w okręgu wyborczym, z którego piastuje mandat,

i) wykonywać inne zadania zlecone przez Wojewódzką Radę Narodową lub Prezydium WRN.

§ 5.

1. Do podpisu Przewodniczącego Prezydium WRN lub stale urzędujących członków Prezydium należą w zasadzie następujące sprawy:

a) wszystkie do Rady Państwa wzgl. Prezesa Rady Ministrów, sprawy dotyczące obrony Państwa, zaś spośród spraw kierowanych do władz naczelnych, partyjnych i organizacji społecznych tylko te, które zawierają wnioski problemowe wzgl. wyjaśnienia na żądania tychże,

b) sprawy dotyczące organizacji i trybu pracy wydziałów Prez. WRN oraz organów podległych,

c) sprawozdania przedkładane władzom naczelnym a dotyczące spraw o zasięgu międzywydziałowym lub większego znaczenia,

d) preliminarze budżetowe,

e) zarządzenia, okólniki i instrukcje podejmowane kolegialnie w odniesieniu do prezydiów rad narodowych niższego stopnia,

f) ostateczne odpowiedzi na interpelacje i wnioski wnoszone przez radnych i posłów,

g) ostateczne odpowiedzi na wnioski Komisji WRN,

h) odpowiedzi na krytykę prasową dotyczącą pracy Prezydium WRN lub kierowników wydziałów i ich zastępców,

i) odpowiedzi na skargi zbiorowe oraz na skargi dotyczące pracy aparatu kierowniczego wzgl. wydziałów w Prez. WRN,

j) sprawy wynikające z uzgadniania przez Prezydium WRN działalności jednostek nie podporządkowanych radzie narodowej,

k) sprawy zastrzeżone przepisami szczegółowymi względnie uchwałami i zarządzeniami Prezydium WRN.

Pisma w powyższych sprawach podpisuje członek Prezydium WRN zgodnie z ustalonym podziałem czynności. Pisma do podpisu członkom Prezydium po zaaprobowaniu przedkładają kierownicy wydziałów, a w czasie ich nieobecności zastępcy.

2. Pisma w innych sprawach podpisują kierownicy wydziałów lub upoważnieni przez nich pracownicy, uwidaczniając pod podpisem zajmowane stanowisko.

Kierownicy wydziałów mogą kierować pisma — nie zawierające poleceń — bezpośrednio do członków prezydiów rad narodowych niższego stopnia w sprawach ważnych dotyczących pracy padległych resortowo im wydziałów szczebla niższego, a nie wymagających kolegialnych decyzji Prezydium.

Kierownicy wydziałów podpisują pisma kierowane do swych Ministerstw.

3. Uchwały WRN i Prezydium WRN podpisują przewodniczący i sekretarz Prezydium WRN.

Wydanie zarządzeń w zakresie kolegialnej właściwości Prezydium na podstawie obowiązujących przepisów i w celu ich wykonania należy, zgodnie z art. 53 ustawy o radach narodowych, do Prezydium WRN.

Przewodniczący Prezydium lub upoważniony przez niego członek Prezydium może — zgodnie z art. 57 ustawy o radach narodowych — w przypadkach nie cierpiących zwłoki wydać — w okresie między posiedzeniami Prezydium — zarządzenie należące do właściwości Prezydium z tym, że obowiązany jest przedłożyć je na najbliższym posiedzeniu Prezydium do zatwierdzenia.

§ 6.

1. Kierownik Wydziału (jednostki równorzędnej) sprawuje ogólny nadzór nad wydziałem i kieruje całokształtem pracy wydziału, będącego terenowym organem administracji państwowej.

W szczególności do zakresu działania kierownika wydziału należy:

- ogólne kierownictwo wydziałem i czuwanie, by sposób załatwiania spraw w wydziale był zgodny z linią polityczną Partii i Rządu, z zasadami współżycia w Państwie Ludowym, z interesem społecznym i wytycznymi władz centralnych, WRN oraz Prezydium WRN,
- sprawy właściwego planowania i należytej, oszczędnej pracy w wydziale,
- nadzór nad realizacją zadań wchodzących w zakres działania wydziału,
- sprawy osobowe pracowników wydziału (przyjmowanie, awansowanie, zwalnianie pracowników, urlopy wypoczynkowe i okolicznościowe itp.),
- określenie ilości etatów dla poszczególnych komórek organizacyjnych w wydziale w ramach przyznanego wydziałowi etatów,
- sprawy szkolenia kadr w wydziale oraz kierowników wydziałów w prezydiach rad niższego stopnia
- sprawy dyscypliny pracy w wydziale
- podział czynności między pracowników wydziału
- sprawy usprawnienia pracy w wydziale

- podział czynności między pracowników wydziału
- sprawy usprawnienia pracy w wydziale
- organizowanie narad i odpraw kierowników oddziałów oraz wszystkich pracowników wydziału
- ogólny nadzór nad kierowniczą kadrą w resortowych wydziałach prezydiów powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz w przedsiębiorstwach i zakładach podległych WRN
- udzielanie pracownikom wydziałów oraz kierownikom resortowych wydziałów szczebla niższego — wytycznych i wskazówek potrzebnych przy wykonywaniu pracy,
- aprobowanie projektów uchwał, zarządzeń i pism opracowanych przez wydział a przedstawionych do dyspozycji Prezydium WRN,
- wydawanie decyzji w ramach przysługujących uprawnień, z tym że przed podjęciem niektórych ważniejszych decyzji winien kierownik wydziału zasięgać opinii właściwej Komisji WRN,
- uczestniczenie na każde zaproszenie, w posiedzeniach organów kolegialnych WRN (Komisje, Prezydium) oraz referowanie na nich — z własnej inicjatywy bądź na żądanie — spraw wchodzących w zakres działania wydziału,
- uczestniczenie w sesjach WRN i udzielenie na nich wyjaśnień na interpelacje radnych w sprawach dotyczących zakresu działania wydziału,
- uczestniczenie w sesjach rad niższego stopnia i w posiedzeniach Prezydiów PRN (MRN), na których omawiane są zagadnienia wchodzące w zakres działania wydziału — lub w sesjach wzgl. posiedzeniach prezydiów poświęconym innym sprawom — na zlecenie Prezydium WRN,
- sprawy organizacji nadzoru i kontroli zarówno wewnątrz wydziału jak i w resortowych komórkach organizacyjnych prezydiów rad narodowych niższego szczebla,
- uczestniczenie w okresowych naradach kierowników wydziałów organizowanych przez Prezydium WRN.

2. Kierownik wydziału (jednostki równorzędnej) obowiązany jest informować członka Prezydium WRN o ważniejszych pracach prowadzonych przez wydział oraz o ważniejszych zarządzeniach i wytycznych wydanych przez właściwy organ nadrzędny a dotyczących problemów interesujących członka Prezydium WRN.

3. Kierownik wydziału (jednostki równorzędnej) obowiązany jest wykonywać polecenia i zarządzenia członków Prezydium WRN wydane w oparciu o podjęte uchwały i inne decyzje kolegialne podjęte przez Prezydium WRN.

4. Kierownik wydziału winien w oparciu o plan pracy Komisji WRN i Prezydium tak zaplanować swoje wyjazdy służbowe, by w dniach posiedzeń Komisji WRN i posiedzeń Prezydium WRN być na miejscu tzn. w swoim wydziale.

§ 7.

Prezydium WRN może w uzasadnionych przypadkach zlecić nie stałe urzędującym członkom Prezydium określone zadania, jeśli wykonanie zadania daje się pogodzić z bieżącą pracą zawodową nie stałe urzędującego członka Prezydium.

§ 8.

Ileokroć w niniejszej uchwale jest mowa o wydziale, należy przez to rozumieć również komitet, komisję, urząd itp.

§ 9.

Uchwała wchodzi w życie z dniem 15. V. 1960 r., a równocześnie tracą moc wszelkie inne uchwały i zarządzenia Prezydium WRN w części dotyczącej zagadnień unormowanych niniejszą uchwałą.

§ 10.

1. Wykonanie uchwały zleca się członkom Prezydium WRN i kierownikom wydziałów (jednostek równorzędnych).

2. Nadzór nad wykonaniem uchwały powierza się Przewodniczącemu Prezydium WRN.

Z-ca przew. Prezydium

Przewodniczący Prezydium

Mieczysław Kaczor

mgr Franciszek Jagusztyn

Poz. 49

U C W A Ł A Nr VII/86/60

Prezydium WRN w Rzeszowie

z dnia 7 kwietnia 1960 r.

w sprawie stawek wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe niemechaniczne

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, działając na podstawie art. 53 ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 5 poz. 16/58) oraz zgodnie z ustawą z dnia 18 lipca 1950 r. o dostarczaniu środków przewodowych niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa w czasie pokoju (Dz. U. Nr 36 poz. 322), postanawia rozciągnąć moc obowiązującą Uchwały Prezydium WRN Nr VI/37/56 z dnia 31 stycznia 1956 w sprawie ustalenia stawek wynagrodzenia za dostarczone środki przewozowe niemechaniczne na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa w czasie pokoju ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym WRN Nr 1 poz. 2 z 1956 r. — na okres od 1 stycznia do 30 czerwca 1960 r.

Wykonanie niniejszej uchwały zleca się Oddziałowi Wojсковemu Urzędu Spraw Wewnętrznych Prezydium WRN w terminie do dnia 30. VI. 1960 r.

Przewodniczący Prezydium

Sekretarz Prezydium

Mgr Franciszek Jagusztyn

Franciszek Kielbicki

Część II — Publikacje

Poz. 50

O r z e c z e n i e

Nr L. Fn. V-6/8, 11/60

Wydziału Finansowego Prezydium WRN w Rzeszowie
z dnia 21. V. 1960 r.

w sprawie przejęcia nieruchomości na własność Państwa

Na zasadzie art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 5 września 1947 r. o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 59, poz 318) oraz §§ 1, 2 i 5 Ministrów Skarbu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z 15 lipca 1958 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Administracji Publicznej w sprawie trybu orzekania o przejściu na własność Państwa mienia pozostałego po osobach przesiedlonych do ZSRR (Dz. U. Nr 37 poz. 271) — Wydział Finansowy Prezydium WRN w Rzeszowie

o r z e k a :

że wyszczególnione niżej nieruchomości stanowiące uprzednio własność osób przesiedlonych do ZSRR, przeszły na własność Państwa z dniem 1.IV.1946 r. wraz z wszelkimi przynależnościami, jak również prawami służącymi tym nieruchomościom lub ich właścicielom, jako nieruchomościom władającym.

1) nieruchomość położona w Przemyślu przy ul. Paderewskiego obj. whl. 5217 ks. gr. gm. kat. Przemyśl, stanowiąca uprzednio własność Marii z Leńczyków Martiak,

2) 1/8 cz. nieruchomości położ. w Przemyślu przy ul. Szujskiego 9, obj. whl. 1757 i 1441 ks. gr. gm. kat. Przemyśl, stanowiącej uprzednio własność Eliasza Kołodzieja,

3) nieruchomość położ. w Sanoku przy ul. Młunarskiej obj. whl. 1298, stanowiąca uprzednio własność Rudal Cyryla.

Od powyższego orzeczenia służy odwołanie do Ministerstwa Finansów przez Wojew. Wydział Finansowy w Rzeszowie w terminie 14-tu dni od dnia doręczenia, przy czym za datę doręczenia uważa się dzień 30-ty po dniu wydania niniejszego Dziennika.

Za Kierownika Wydziału

Z-ca Kierownika Mgr J. Nycz

ODBIORCA

Wpłaty z góry na konto „Dziennik Urzędowy Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie” — Narodowego Banku Polskiego I Oddział Miejski w Rzeszowie Nr 1316-95/1/48 cz. 15 dz. 5 rodz. 19.

Prenumerata roczna (ze skorowidzem) 18 zł
Prenumerata półroczna 10 zł
Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku — 0,90 zł
Przy większej ilości stron o 0,30 zł więcej od każdej drukowanej strony — Ceny ogłoszeń o zagubionych dokumentach: ryczałt zł 10.50 od jednego dokumentu, od każdego następnego po 1,50 zł
Cena egzemplarza niniejszego 2,10 zł

Redakcja i Administracja: Prezydium WRN w Rzeszowie
ul. 1-go Maja